

תלמודו בידו

דף ט עמוד ב

א] אלו דברים מעכבים את היוכל מלחול ולאסור זריעה וקצירה ?

ב] האם יוכל נוהג בחוצה לארץ ?

ג] מתי חל ראש השנה למנין שנות ערלה ?

ד] הברוך או הרכיב אילן, האם צריך למנות לו שוב שנות ערלה ?

א] חכמים: שילוח עבדים עבריים לחפשי, תקיעת שופר בכית דין, והשבת שדות אחוזה. שנאמר "יובל היא", למעט שאין היוכל חל עד שיתקיימו כל הדברים המוזכרים בפרשה: דרור, העברת שופר, ושיבת איש אל אחוזתו.

ר' יהודה: שילוח עבדים לחפשי בלבד, ש"יובל היא" נדרש רק על המצוה הכתובה לפניו.

ר' יוסי: תקיעת שופר על ידי בית דין ביום הכפורים. והטעם:

1. מסתבר שלא תלה הכתוב את קדושת היוכל אלא בדבר המצוי תמיד בעולם, והרי פעמים שאין בישראל עבד עברי הטעון שילוח. אך שופר תמיד מצוי בעולם.

2. תקיעת שופר מסורה לבית דין, אבל שילוח עבדים מסור ליחידים, ואם ימאן לשלח יבטל היוכל.

ב] בזמן ששילוח עבדים נוהג בארץ (כשכל יושביה עליה), אף בחוצה לארץ הוא נוהג.

ג] אחד בתשרי. שנדרש הפסוק "שלוש שנים" בגזרה שוה "שנה שנה" לפסוק "מראשית השנה" שהוא תשרי.

ד] הברוך (כופף זמורה ונוטעה בקרקע) או הרכיב אילן בחברו, מונה להם שוב שנות ערלה.